

Perspective

Sîntem la sfîrșit de stagiune și de mult ne gîndim la următoarea, de peste două sau trei luni de zile. Teatrul, în fapt, nu cunoaște vacanță. Pe scenă sau, cîteva săptămîni, în gînduri el trăiește neînterupt.

La ce ne gîndim acum, cînd pășim înspre stagiunea 1957—58 ? Ne gîndim la pieșele viitoare, la formulele de regie, la profilul teatrelor pe care-l nădăjduim cît mai reliefat, la dezvoltarea plină de neprevăzute și interesante surprize în arta decorului. Ne gîndim la atîtea, dar înainte de toate ne gîndim în mod firesc la acele evenimente sociale care vor însoți stagiunea, o vor influența, îi vor determina în mare măsură trăsăturile specifice.

La noi, teatrul nu este o mișcare în gol, ruptă de cerințele societății, nu este un fenomen anarhic, nici supus intereselor cîte unuia din teatru, ci o artă pusă în serviciul intereselor vitale ale contemporaneității, și prin urmare, legată de aceasta în toate momentele, dar mai cu seamă în momentele deosebite. Există două asemenea momente deosebite în viața noastră în lunile care alcătuiesc prima parte a stagiunii viitoare : este vorba de a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și de a 10-a aniversare a proclamării republicii. Acestea nu sînt ocazii festive așa-zis „obișnuite“, ci date care angajează întreaga colectivitate, prin însemnătatea lor politică, dar mai ales prin semnificația faptelor evocate în cifrele simple : 40 de ani. 10 ani...

Cum le vom cinsti și servi ? Am citit de curînd în „Contemporanul“ o chemare din partea Teatrului Național din Cluj către toate teatrele din țară, în întîmpinarea zilelor de 7 Noiembrie și 30 Decembrie. Reprezentanții teatrului, oferind primul exemplu, se angajează să reprezinte cu prilejul celei de a 40-a aniversări a revoluției opere din teatrul clasic sovietic, precum *Baia*, de Maiakovski, și *Liubov Iarovaia* ; o lună mai tîrziu, lucrări originale create în anii din urmă, între care două premiere pe texte de autori locali, *Atunci cînd s-a stîrnit furtuna*, de I. D. Mușat, și *Conștiința curată* de Teofil Bușcan.

Această chemare și-a găsit, sîntem încredințați, răsunet în toate ansamblurile teatrale ale țării ; cele două mari evenimente sînt, în adevăr, prilejuri de sporire a combativității și eficienței mișcării noastre artistice.

Aniversarea revoluției : prilej de mai profundă cunoaștere a mării „dramaturgii eroice“ a anilor de după Octombrie, a teatrului maiakovskian, nereprezentat încă la noi în țară, a noilor opere sovietice, reflectînd ziua de astăzi a construcției comuniste, a concepțiilor revoluționare în spectacol și mai ales a sistemului Stanislavski, insuficient înțeles

și insuficient aplicat în esența lui creatoare ; prilej — pe urmă — de creații originale consacrate revoluției și ideilor sale învingătoare.

În Hotărârea C.C. al P.M.R. cu privire la sărbătorirea a 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie „...se propune Ministerului Învățămîntului și Culturii și Uniunilor de creații să asigure editarea unor lucrări literare (proză, poezie, piese de teatru, note de călătorie, critică literară etc.), lucrări muzicale, precum și realizarea de lucrări de artă plastică pe teme inspirate din Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și prietenia romîno-sovietică. În repertoriul teatrelor se vor include piese cu teme legate de Revoluția din Octombrie...”

Primele semne îmbucurătoare în acest sens iată-le, în paginile cuprinzînd repertoriul stagiunii viitoare.

În sfîrșit, spectatorii bucureșteni vor putea să vadă celebra *Tragedie optimistă*, asemeni altor piese din acel „fond de aur” al dramaturgiei sovietice care vor fi jucate în întreaga țară : *Uraganul*, montat la Teatrul Municipal, *Trenul blindat*, la Teatrul de Stat Pitești, *Liubov Iarovaia*, la Teatrul Maghiar Cluj. Titlul unei recente piese sovietice ca *Hotel Astoria*, ce se pregătește de către Teatrul „C. Nottara”, se va întîlni în repertoriul teatrelor noastre cu clasicele piese ale lui Maxim Gorki : *Copiii soarelui* (Teatrul „C. Nottara”, *Dușmanii* (Teatrul Național), *Vilegiaturistii* (Teatrul de Stat Tg. Mureș).

Să veghem la înfăptuirea în cele mai bune condiții artistice a acestui program. Să transformăm spectacolele în succese strălucite și argumente substanțiale ale vitalității realismului socialist. Să extragem din discuții creatoare, articole, eseuri și studii critice, semnificații și concluzii constructive pentru strădania dramaturgilor, actorilor, regizorilor și decoratorilor noștri, consacrată dezvoltării teatrului contemporan.

Cîteva săptămîni vor trece doar și, fără timp de odihnă artistică, ne vom întîlni, iarăși, în sălile de spectacol, la 30 Decembrie.

Zece ani de la înfăptuirea republicii populare : prilej de creații noi, îndrăznețe, superioare, închinatelor noastre revoluționari, de popularizare intensă a celor mai valoroase realizări teatrale ale deceniului, de analiză critică profundă, a mersului dramaturgiei și artei teatrale realist-socialiste din țara noastră.

Primele semne îmbucurătoare, în acest sens, iată-le, iarăși, în paginile cuprinzînd repertoriul stagiunii viitoare și șantierul literar. Autori ca : A. Baranga, Lucia Demetrius, M. Davidoglu, Al. Șahighian, L. Fulga, Al. Mirodan, T. Vornic, Maria Földess, Lascăr Sebastian și Silviu Georgescu scriu piese inspirate din frămîntările acestui deceniu. Vor apărea nume noi în dramaturgie, ca Al. I. Ștefănescu și Gh. Kovacs. Absolut toate teatrele din țară includ în repertoriu, în afara unor piese noi pe teme contemporane, și reluări ale unor piese jucate în anii trecuți ca : *Minerii și Cetatea de foc* de Davidoglu, *Arcul de triumf* de A. Baranga, *Familia Kovacs* de Ana Novac, *Afaceriștii* etc. Sînt aici primele semne cărora ar trebui însă să le urmeze, cît mai grabnic, și celelalte pentru a se izbuti, cu prilejul zilei republicii, o puternică demonstrație a fecundității teatrului nou. Dramaturgii să-și concentreze eforturile în scris, să-și îndeplinească angajamentele, terminînd la timp util piesele așteptate de noi toți cu înfrigurare. Teatrele, organele competente, să asigure condițiile cele mai prielnice pentru înfăptuirea acestui program, stimulînd și conlucrînd cu dramaturgii, pentru realizarea noilor opere și — acolo unde este cazul — pentru îmbunătățirea unor piese și spectacole de succes reprezentate în ultimii ani. Regizorii și actorii noștri de talent să-și dăruiască talentul și energia, pentru strălucirea spectacolelor noi.

Două aniversări mari — 40 de ani de la revoluție, zece ani de la republică.

Două sărbători, ale noastre, ale tuturor celor ce muncim pe tărîmul artei.

Să le întîmpinăm cu cinstea cuvenită !

